

діяльності, організація професійної підготовки, перепідготовки, підвищення кваліфікації безробітних, організація і фінансування громадських робіт, виплата допомоги по безробіттю.

З усього вище зазначеного можна зробити висновок, що зараз в країні утворився і підтримується дисбаланс у структурі попиту та пропозиції робочої сили молоді на ринку праці. Нині не існує визначеної відповідності рівня підготовки робочої сили молоді робочим місцям у сфері зайнятості.

Список літератури

1. Заярна Н. М. Проблеми працевлаштування молоді в Україні / Н. М. Заярна // Науковий вісник Національного лісотехнічного університету України. – 2010. – № 20.9. – С. 150-153.

2. Волкова Н. В. Політика держави щодо зайнятості молоді та її ефективність / Н. В. Волкова // Науково-теоретичний журнал Дніпропетровської державної фінансової академії. – 2010. – № 1 (23). – С. 26-32.

3. Котова О. В. Державна молодіжна політика: проблеми працевлаштування молоді / О. В. Котова // Наукові доробки молоді – вирішенню проблем Європейської інтеграції: збір наукових статей у 2 томах: Континент, 2008 Т1.-2008.

4. Романюк О. В. Проблеми працевлаштування молоді [Електронний ресурс] / О. В. Романюк. – Режим доступу: http://www.nbuiv.gov.ua/portal/soc_gum/Dtr_ep/2011_6/files/EC611_53.pdf

*Науковий керівник: Петренко Т.В.
канд. пед. наук, доцент*

УДК 364-43:159.9 (043.2)

Марченко А.С.

Національний авіаційний університет, Київ

ПІДВИЩЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

Соціальні працівники – це професіонали, які надають допомогу і підтримку деяким малозахищеним або абсолютно не захищеним верствам населення.

До зазначених категорій можуть бути віднесені такі громадяни: пенсіонери, одинокі люди похилого віку, інваліди, біженці, діти з неблагополучних сімей, діти-сироти або відмовники. Іншими словами, та частина населення, яка відчуває певні труднощі з працевлаштуванням, а також люди, що отримали виробничі травми.

Соціальні працівники – це люди, діяльність яких спрямована на деякі вдосконалення матеріальних і побутових умов життя ввірених їм громадян із забезпеченням їх соціально-правового захисту.

Професійна підготовка спеціалістів для соціальної сфери здійснюється у вищих навчальних закладах різних напрямків: університетах класичного профілю, педагогічних, медичних, технічних, юридичних університетах, економічних інститутах.

Більшість зарубіжних і вітчизняних учених, досліджуючи процеси формування особистості соціального працівника, стверджують, що, незалежно від того, де та у якому напрямку буде проводитися соціальна робота, соціальний працівник повинен уміти: чітко визначати сутність соціально-психологічних проблем клієнтів, опрацювати відповідний план дій, забезпечувати практичну реалізацію плану та давати правильну оцінку результатам виконаної роботи.

Великого значення в процесі підготовки соціальних працівників, як представників професії групи «людина-людина», набуває формування практичної складової їх професійної компетентності.

Специфіка підготовки фахівців з соціальної роботи вимагає формування ґрунтовних практичних навичок й умінь та розуміння студентами, що діяльність соціального працівника полягає не у роботі з документацією, нормативними інструкціям та положеннями, а у роботі з людьми. А також важливою складовою є саме підвищення психологічної підготовки соціальних працівників до майбутньої професійної діяльності.

Саме тому, в основі професійної підготовки спеціаліста з соціальної роботи лежить не тільки виконавча та інструментальна підготовка, а й психологічна готовність – засвоєння ролі соціального працівника у системі майбутньої трудової діяльності. Саме психолого-адаптивна підготовка є найбільш важливою складною психологічної підготовки майбутнього соціального працівника, оскільки вона відповідає за формування цілісної системи соціально-психологічних здібностей (когнітивних, перцептивних, мотиваційних тощо), соціально-психологічних властивостей (соціальна активність, відповідальність тощо) та навичок (комунікативних, інтерактивних тощо).

Отже, необхідно дотримуватися етичних правил діяльності соціального працівника та будувати навчання майбутніх фахівців відповідно до цих норм з метою їх засвоєння та обов'язкового використання у професійній діяльності. Також важливим стає й визначення особистісних якостей, якими повинні володіти соціальні працівники для ефективної консультативної та реабілітаційної роботи, а також використання цих знань у профорієнтаційній роботі та з метою виховання цих властивостей у студентів як майбутніх соціальних працівників.

Список літератури

1. Положення про атестацію педагогічних працівників навчальних закладів та навчально-методичних установ сфери культури. // Офіційний вісник України від 05.12.2011. – 2011 р., № 92. – с. 62.
2. Панок В. Г. Практична психологія. Теоретико-методологічні засади розвитку. Монографія. / В. Г. Панок. – Чернівці: Технодрук, 2012. – 486 с.
3. Провоторова Н. В. Психологічний аналіз кар'єрних орієнтацій держслужбовців / Н. В. Провоторова [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/VKhnpu_psykhol/2009_29/15.html

*Науковий керівник: Шатило Ю.П.,
канд. психол. наук*

УДК 364.662 (477) (043.2)

Мочонова М.С.

Національний авіаційний університет, Київ

ПРОБЛЕМА БІДНОСТІ В СУЧАСНОМУ УКРАЇНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ ТА ШЛЯХИ ЇЇ ПОДОЛАННЯ

Бідність – це поняття широке, воно залежить від глибини прояву та типу, який обумовлює статус людини, яка потерпає від цього явища. Бідність розрізняють за типами: бідність економічно пасивного населення, бідність зайнятого населення,